

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: 643/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

76/2011. (III. 30.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2010. november 23-án előterjesztett **panaszát** a 2011. március 30-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében -megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) – XIX. Kerületi Rendőrkapitányságának vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2010. november 23-án tett panaszt a Budapesti Rendőr-főkapitányságon és kérte, hogy panaszát a Testület vizsgálja ki.

Előadása szerint az említett napon, a kora délutáni órákban B. városban, az L. utcán haladt rokonaival, ismerőseivel az unokabátyja tulajdonát képező gépjárművel, amikor 13 óra 50 perc körüli időben az A. utcánál ellenőrzés alá vonta három rendőr.

A panaszos a vele szemben intézkedő egyik rendőrt már korábbról ismerte, a rendőr feljelentése alapján nyomozást folytat ellene a Fővárosi Ügyészségi Nyomozóhivatal.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos előadta, hogy az általa név szerint megjelölt r. főtörzsőrmester elkérte az irataikat, amiket szabályosan kitépett a panaszos kezéből, majd lekérte az adataikat. Miután az intézkedő rendőr visszavitte a gépjárműhöz az okmányait, nyomdafestéket nem tűrő módon sértegetni kezdte a panaszost, és fizikai bántalmazással is megfenyegette őt. Ezt követően az iratokat bedobta a gépjármű jobb oldali ülésére, közben pedig a panaszos arcába nevetett.

A panaszos állítása szerint az intézkedést foganatósító rendőr körülbelül másfél éve „rá van szállva”, többször molesztálta, megjelent a lakásánál, és ott is inzultálta, provokálta és csúnyán beszélt vele.

A panaszosnak az intézkedéskor jelen levő másik két rendőr eljárásával kapcsolatban semmilyen kifogása nem volt. Kérte ugyanakkor, hogy a Testület akadályozza meg, hogy a panaszolt rendőr a továbbiakban inzultálhassa.

2) A panasz pontosítása érdekében az előadó testületi tag 2011. január 17-én levélben fordult a panaszoshoz, amiben határidő tűzése mellett számos kérdést tett fel az intézkedéssel kapcsolatosan. A levelet a panaszos élettársa a tértivevény tanúsága szerint 2011. január 20-án vette át, arra válasz azonban jelen állásfoglalás kialakításáig nem érkezett.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) Az intézkedő r. főtörzsőrmester meghallgatásáról 2011. február 14-én felvett jegyzőkönyv szerint 2010. november 23-án a panaszossal szemben azért került sor rendőri intézkedésre, mert az általa vezetett gépjármű hátsó rendszáma olvashatatlan volt a kosztól, így a műszaki érvényességének ideje sem volt látható, továbbá amikor a panaszos a szolgálati gépjárművet meglátta, elfordította a fejét. A rendőri intézkedés nyomán szabálysértési feljelentés készült.

Az intézkedés megkezdésekor a r. főtörzsőrmester megállapította, hogy a panaszost látásból ismeri. Egy néhány évvel korábbi rendőri intézkedés kapcsán már összetűzésbe kerültek, amikor a r. főtörzsőrmester a panaszost a XIX. Kerületi Rendőrkapitányságról a Dunakeszi Városi Bíróságra vezette elő. Akkor az elővezetés során a panaszos folyamatosan szidalmazta és provokálta a r. főtörzsőrmestert, járőrtársát és a rendőrséget. Az eljárás során a r. főtörzsőrmestert is meghallgatták, illetve a későbbiekben panaszeljárást is indított a panaszos a r. főtörzsőrmesterrel szemben.

Annak érdekében, hogy elkerülje ezen események megismétlődését, a r. főtörzsőrmester a napszaknak megfelelően köszönt, nevét és jelvényszámát megadta, tájékoztatta az intézkedés okáról a panaszost, majd felszólította, hogy igazolja magát, és a gépjármű okmányait adja át részére. A panaszos azonban a felszólításnak nem tett eleget, sérelmezte a rendőri intézkedést, valamint megjegyzést tett a r. főtörzsőrmester személyére.

Az intézkedés során a panaszos a r. főtörzsőrmestert, valamint járőrtársát tegezve provokálta, és szinte „önkívületi állapotban” szidalmazta az intézkedő rendőrt. Azt kiáltotta „bárcsak megütnétek, legalább fel tudnám jelenteni ezeket a szemét zsarukat”. A r. főtörzsőrmester

előadta, hogy intézkedései során találkozott már hasonlóan provokatív személyekkel, azonban sem akkor, sem most nem viselkedett az egyenruhához méltatlan módon, mindig megőrizte önuralmát.

Az intézkedő rendőr elmondta továbbá, hogy a panaszos viselkedése félelmet keltett benne, mert több megjegyzést is tett arra vonatkozóan, hogy „találkozhatnak még civilben is”. A r. főtörzsőrmester az intézkedés során nem beszélt „csúnyán” a panaszossal, inkább a panaszos szidalmazta őt provokatív módon. Eközben a r. főtörzsőrmester ugyanakkor a panaszost próbálta megnyugtatni, és felszólította, hogy ne használjon vele szemben ilyen hangnemet, illetve, ha sérelme van a rendőri intézkedéssel szemben, azt a Teve utcai panaszirodában előadhatja.

Az intézkedés során hárman voltak jelen, a r. főtörzsőrmester, r. törzssászlós kollégája és egy kormányőr, akik fültanúi voltak a történeteknek. Őket is megbotránkoztatta a panaszos viselkedése. A r. főtörzsőrmester véleménye szerint inkább neki és járőrtársának lehetnének sérelmei.

Megjegyezte a r. főtörzsőrmester, hogy mivel a panaszos K. városrészben él életvitelszerűen, és olyan gépjárművekkel közlekedik, amelyek okot adnak a rendőri intézkedésre, többször vonta már intézkedés alá. Ezen intézkedések során a panaszos provokáló, arrogáns viselkedést tanúsított vele szemben.

A r. főtörzsőrmester tájékoztatta a Testületet arról, hogy tudomása szerint a panaszos 5-6 hónappal korábban bement a BRFK XIX. kerületi Rendőrkapitányságra és sérelmezte, hogy a rendőrkapitányság intézkedő járőrei nem megfelelő hangnemben beszéltek vele. A panaszos arrogáns stílusban a r. főtörzsőrmester nevét emlegette, miszerint ő intézkedett, amikor azonban a szolgálatparancsnok arról tájékoztatta, hogy a r. főtörzsőrmester nem intézkedhetett, mivel nem lépett szolgálatba, a panaszos láthatóan megnyugodott, azonban továbbra is sérelmezte igazoltatását.

Az elmúlt egy-két hónapban a panaszost a r. főtörzsőrmester intézkedés alá vonta, mivel az általa vezetett gépkocsival szemmel láthatóan gyorsan közlekedett, valamint a szolgálati gépjárművet meglátva zavartan viselkedett. A r. főtörzsőrmester ekkor is csak a megállítást követően ismerte fel a panaszost, majd igazoltatta, aminek a panaszos eleget is tett. Az intézkedés végeztével a panaszos bocsánatot kért a r. főtörzsőrmestertől, amiért korábban panaszt tett ellene és elmondta, hogy akkor őt a gépjárműben ülő társai ingerelték fel.

2) Az intézkedésnél jelen levő r. törzssászlós meghallgatásáról 2011. február 14-én felvett jegyzőkönyv szerint a r. törzssászlós a r. főtörzsőrmesterrel teljesített térfigyelő járőrszolgálatot a panaszolt napon, amikor 14 órakor intézkedés alá vontak egy Opel Kadett típusú gépjárművet. A megállításra azért került sor, mert a gépjármű hátsó rendszáma koszos volt, és sem a karaktereket, sem pedig a műszaki érvényességi jelzést nem lehetett látni. Az intézkedést a r. főtörzsőrmester vezette le.

Az intézkedés megkezdésekor az intézkedő rendőrök napszaknak megfelelően köszöntek a gépjárműben tartózkodó személyeknek. Ezt követően a r. főtörzsőrmester közölte a panaszossal nevét és jelvényszámát, továbbá azt, hogy közúti gépjármű ellenőrzést hajtanak végre. Az intézkedő rendőr tájékoztatta a panaszost az intézkedés okáról is, és elkérte vezetői

engedélyét, személyi igazolványát, lakcímkártyáját, a gépjármű okmányait valamint a gépjárműben utazó többi személy személyazonosító igazolványát. A r. törzsszázlós emlékezete szerint négyen ültek a gépjárműben.

A r. főtörzsőrmester ezt követően visszament a szolgálati gépjárműhöz és ellenőrizte az okmányokat, valamint a személyeket a nyilvántartásban. A vezetőt és az utasokat ez alatt az idő alatt a r. törzsszázlós és a kormányőr biztosították. Az intézkedés során megállapították, hogy a gépjármű tulajdonosa nem tett eleget átírási kötelezettségének, ezért a r. főtörzsőrmester közölte a panaszossal, hogy szabálysértési feljelentéssel él vele szemben.

Ezt követően az okmányokat visszaadta a panaszosnak, aki az intézkedés során végig agresszív, arrogáns magatartást tanúsított, többször közölte az intézkedő rendőrökkel, hogy „csak azért állították meg őket, mert cigányok”. A panaszos az intézkedés során végig kiabált, és azt hangoztatta, hogy „úgyis kiprovokálja, hogy megverjék őt”, és akkor végre tényleg lesz oka, hogy feljelentsen az intézkedő rendőröket. Amíg a r. főtörzsőrmester szolgálati gépjárműnél volt, a panaszos folyamatosan szidalmazta kollégáját, valamint a rendőrséget.

A r. főtörzsőrmester végig higgadt, kulturált magatartást tanúsított, sem a panaszost, sem a gépjármű utasait nem sértegette. A r. főtörzsőrmester az intézkedés végén tájékoztatta a panaszost panasztételi lehetőségéről.

3) A kapitányságvezető 2011. február 14-én kelt átíráta szerint a rendőrök jogszerűen és szakszerűen intézkedtek, és a panaszos által előadott körülmények nem felelnek meg a valóságnak. Elmondta továbbá, hogy a panaszos igazoltatásáról készült RK lapot a feljelentés elkészítésekor megsemmisítették.

A kapitányságvezető megjegyezte, hogy az elmúlt időszakban megszorodtak a rendőri intézkedés elleni panaszok, és a tapasztalatok alapján a szankcionált intézkedés alá vontak tesznek panaszt a rendőri intézkedés ellen.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálat tárgyává tette a panaszossal szemben foganatosított közlekedésrendészeti intézkedés jogszerűségét és az intézkedő rendőr által használt hangnemet, valamint bánásmódot. A Testület vizsgálta azt is, hogy az intézkedő rendőr részrehajlóan járt-e el az intézkedés során.

A Testület megállapította, hogy a rendőri fellépés érintette a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. §-ának (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvéből levezethető tisztességes eljáráshoz, 54. §-ában rögzített emberi méltósághoz, valamint a 70/A. §-ban rögzített részrehajlásmentes eljáráshoz való alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként a panaszossal szemben foganatosított közlekedésrendészeti intézkedés jogszerűségét vizsgálta.

A közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 5. § (5) bekezdése szerint „A hatósági jelzés(ek)e)t [rendszámtábla(áka)t] a járművön a felszerelésére kijelölt helyen, jól olvasható állapotban kell tartani, azt megváltoztatni, letakarni vagy jogosulatlanul eltávolítani tilos.”

Az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rend. (a továbbiakban: Szabs. r.) 54. §-a szabályozza a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértésének tényállását. A hivatkozott jogszabályhely szerint aki a KRESZ 3. § (2) bekezdésében, 48. § (4), (7) és (9) bekezdésében, 48. § (12) bekezdés c) és d) pontjában, valamint 51. §-ában meghatározott rendelkezés megsértése kivételével a közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 42-51. § szerinti szabálysértés nem valósul meg, harmincezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomására hoznak. A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A 3. § (1) bekezdése értelmében bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha illet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.

Az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontja szerint a rendőr az Rtv.-ben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

A panaszos elmondása szerint 2010. november 23-án a kora délutáni órákban a B. város, L. utcán haladt rokonaival, ismerőseivel az unokabátyja tulajdonát képező gépjárművel, amikor 13 óra 50 perc körüli időben az A. utcánál ellenőrzés alá vonta három rendőr. A panaszos a megállítást körülményeiről – a Testület erre vonatkozó kérdései ellenére – egyebet nem adott elő.

A r. főörzsőrmester előadása szerint a panaszossal szemben azért került sor rendőri intézkedésre, mert az általa vezetett gépjármű hátsó rendszáma olvashatatlan volt, mert sár fedte, így a gépkocsi műszaki érvényességének ideje sem volt leolvasható, illetve amikor a panaszos a szolgálati gépjárművet meglátta, elfordította a fejét.

A r. törzsszázlós meghallgatásáról felvett jegyzőkönyv a r. főörzsőrmester által előadottakat támasztotta alá. Elmondása szerint azért állították meg a gépjárművet, mert hátsó rendszáma koszos volt, és sem a karaktereket, sem pedig a műszaki érvényességi jelzést nem lehetett látni.

Mivel az előadó testületi tagnak az intézkedés körülményeire vonatkozó kérdéseire válasz nem érkezett a panaszostól, a Testületnek a rendőrségi jelentésben írtakat – ellentétes állítás hiányában – nem volt oka kétségbe vonni.

A Testület a fentiek alapján megállapította, hogy a rendszámtábla olvashatatlansága – ami a KRESZ 5. § (5) bekezdésébe ütközik és a Szabs. r. 54. § (1) bekezdése szerinti közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértésének minősül – nyilvánvalóan olyannak tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a és a Szolgálati Szabályzat 3. §-a értelmében rendőri beavatkozást tesz szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztet, hiszen jogellenes cselekmény elkövetésének a lehetőségét veti fel.

Fentiek alapján a Testület úgy ítélte meg, hogy a panaszos szabálysértési megvalósítására alkalmas magatartása nyomán keletkezett, intézkedési kötelezettség alapján foganatosított Rtv. 44. § szerinti közlekedésrendészeti intézkedés jogszerű volt, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült.

2) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy részrehajlóan járt-e el a panaszossal szemben az intézkedő r. főtörzsőrmester.

A panaszos állítása szerint az intézkedést foganatosító r. törzsőrmester körülbelül másfél éve „rá van szállva”, többször molesztálta, provokálta és csúnyán beszélt vele.

A r. főtörzsőrmester leszögezte, hogy a panaszost csak a gépkocsi megállítását követően, az intézkedés megkezdésekor ismerte fel, tehát a panaszos személye nem adhatott okot az intézkedésre. Az intézkedő rendőr ugyanakkor beszámol arról, hogy valóban több alkalommal intézkedett a panaszossal szemben az elmúlt időszakban. Mivel a panaszos K. városrészen él életvitelszerűen, és olyan gépjárművekkel közlekedik, amelyek okot adnak a rendőri intézkedésre, többször vont a már intézkedés alá. Az intézkedések során a panaszos provokáló, arrogáns viselkedést tanúsított vele szemben.

Egy néhány évvel korábbi rendőri intézkedés kapcsán kerültek összetűzésbe először, amikor a r. főtörzsőrmester a panaszost a XIX. Kerületi Rendőrkapitányságról a Dunakeszi Városi Bíróságra vezette elő.

A r. főtörzsőrmester előadta továbbá, hogy az elmúlt egy-két hónapban is előfordult, hogy a panaszost a r. főtörzsőrmester intézkedés alá vont, mivel az általa vezetett gépkocsival szemmel láthatóan gyorsan közlekedett, valamint a szolgálati gépjárművet meglátva zavartan viselkedett. A r. főtörzsőrmester ekkor is csak a megállítását követően ismerte fel a panaszost, majd igazoltatta, aminek a panaszos eleget is tett. Az intézkedés végeztével a panaszos bocsánatot kért a r. főtörzsőrmestertől, amiért korábban panaszt tett ellene és elmondta, hogy akkor őt akkor a gépkocsiban ülő társai ingerelték fel.

A r. főtörzsőrmester tájékoztatta a Testületet arról is, hogy a panaszos 5-6 hónappal korábban bement a XIX. Kerületi Rendőrkapitányságra és sérelmezte, hogy a rendőrkapitányság vele szemben intézkedő járőrei nem megfelelő hangnemben beszéltek vele. A panaszos arrogáns stílusban a r. főtörzsőrmester nevét emlegette, miszerint ő intézkedett vele szemben. Amikor a szolgálatparancsnok arról tájékoztatta őt, hogy a r. főtörzsőrmester nem intézkedhetett vele szemben, mivel nem lépett szolgálatba, a panaszos láthatóan megnyugodott, azonban továbbra is sérelmezte igazoltatását.

A r. törzsszázlós előadása szerint a panaszos az intézkedés alatt végig agresszív volt és már ekkor hangoztatta, hogy csak származása miatt állították meg.

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése tartalmazza azt az általános elvi jelentőségű szabályt, miszerint a „rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.” Ezzel összefüggésben a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) a szolgálati fellépés módjának keretében, a 4. § (7) bekezdésében rögzíti, hogy a rendőr részéről – szolgálati feladatai ellátása során – tilos a személyek bárminemű, így különösen nemi, faji vagy etnikai származás, vallás vagy világnézet, fogyatékoság, kor vagy szexuális irányultság alapján történő hátrányos megkülönböztetése.

Az Rtv. fent idézett, a részrehajlás mentes ügyintézésre vonatkozó rendelkezése az Alkotmánynak egyrészt a tisztességes eljárást garantáló, másrészt a 70/A. §-ban biztosított jogegyenlőségre, a megkülönböztetés tilalmára vonatkozó szabályának érvényesítését szolgálja. Ilyen rendelkezések minden jogilag szabályozott eljárásban (a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény, a Közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény, illetve a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény) találhatók azzal, hogy e követelmény érvényesülését eljárási jogintézmények (összeférhetetlenség, kizárás) is garantálják. Az Rtv.-ben – sajnálatos módon – ugyan ilyen részletes garanciák nincsenek, a 13.§ (2) bekezdése mégsem értelmezhető pusztán elvként, azaz a rendőrségi eljárásban is érvényesülnie kell a részrehajlástól mentes ügyintézésnek.

Az intézkedő r. főtörzsőrmester állítása szerint azért intézkedtek a panaszossal szemben, mert olyan koszos volt a rendszámablaja, hogy a karakterek felismerhetetlenné váltak. Előadása szerint akkor vette csak észre, hogy a panaszos vezeti a gépjárművet, amikor a gépjármű megállt és az intézkedést megkezdte. A r. törzsőrmester elmondta továbbá, hogy azért vonta már többször intézkedés alá, mert azon a környéken lakik, ahol ő rendszeresen szolgálatot teljesít és rendszerint olyan gépkocsikkal közlekedik, amelyek okot adnak az intézkedés kezdeményezésére.

A rendőrség által megküldött dokumentumokból kiderül, hogy a panaszossal szemben több esetben intézkedtek a rendőrök, több eljárás is folyamatban van a rendőrkapitányságon vele szemben, azonban nem minden esetben a r. főtörzsőrmester intézkedett a panaszossal szemben. Kollégái is több alkalommal intézkedtek vele szemben, illetve tettek szabálysértési feljelentést az általa elkövetett szabálysértések miatt.

A Testület elfogadta a r. főtörzsőrmesternek azt az állítását, miszerint amikor megállásra utasította a panaszos által vezetett gépjárművet, nem tudta, hogy a panaszos vezeti azt, mivel a panaszos maga is leírja beadványában, hogy nem saját gépkocsiját vezette, hanem unokabátyját. Ez a körülmény azt a rendőri állítást is alátámasztja, hogy a panaszos különböző gépjárművekkel szokott részt venni a forgalomban, így a Testület álláspontja szerint a panaszos a gépjárművéről nem lehetett egyértelműen beazonosítható a rendőrség számára.

Összegezve a fentieket, a Testület az állásfoglalás III. rész 1) pontjában elfogadta azt a rendőri állítást, hogy az olvashatatlan rendszámábla miatt foganatosítottak közlekedésrendészeti intézkedést a panaszossal szemben, továbbá alátámasztottnak látta azt a körülményt is, hogy a r. főtörzsőrmester nem tudta, hogy a panaszos vezeti azt a gépjárművet, amelyet megállatott. **Mindezek miatt a Testület úgy ítélte meg, hogy kizárható az, hogy a**

r. főtörzsőrmester részrehajlóan járt az intézkedés során, így nem sérült a panaszos egyenlő elbánáshoz való joga.

3) A panaszos sérelmezte a r. főtörzsőrmesternek az intézkedés során tanúsított hangnemét, viselkedését.

Az Rtv. 2. § második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is elsősorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek speciális közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A panaszos előadta, hogy a r. főtörzsőrmester elkérte az iratait, amelyeket szabályosan kitépett a kezéből. Az adatok leellenőrzését követően visszahozta az okmányokat a gépjárműhöz, majd nyomdafestéket nem tűrő módon sértegetni kezdte a panaszost, és fizikai bántalmazással is megfenyegette őt. Ezt követően az iratokat bedobta a jobb oldali ülésre, miközben a panaszos arcába nevetett.

Ugyanakkor mindkét intézkedő rendőr előadásából az derül ki, hogy a panaszos volt az, aki az intézkedés folyamán folyamatosan provokálta őket, a r. főtörzsőrmesterrel szemben arrogáns, agresszív magatartást tanúsított.

A r. főtörzsőrmester meghallgatásáról felvett jegyzőkönyv szerint őt és járőrtársát tegezve provokálta a panaszos, szinte önkívületi állapotban szidalmazta elsősorban a r. főtörzsőrmestert. Azt kiáltotta „bárcsak megütnétek, legalább fel tudnám jelenteni ezeket a szemét zsarukat”. A r. főtörzsőrmester előadta, hogy nem viselkedett az egyenruhához méltatlan módon, mindvégig megőrizte önuralmát. Elmondta továbbá, hogy a panaszos viselkedése félelmet keltett benne, mert több megjegyzést is tett arra vonatkozóan, hogy „találkozhatnak meg civilben is”.

A Testület vizsgálata során nem tudta kizárni annak a lehetőségét, hogy a panaszos és az intézkedő r. főtörzsőrmester között személyes ellentét húzódik, azonban – többek között arra tekintettel, hogy a panaszos a Testület levélben feltett kérdéseire nem adott választ – nem tudta megnyugtatóan feloldani az állítások közötti ellentmondást. Fentiek miatt a Testület arra az álláspontra jutott, hogy a panaszos emberi méltóságának sérelme bizonyítottság hiányában nem állapítható meg.

IV.

A Testület megállapította, hogy jogszerű volt a panaszossal szemben fogatosított közlekedésrendészeti intézkedés, és nem sérült a részrehajlásmentes eljárás követelménye sem. Az intézkedő rendőr hangneme és

viselkedése kapcsán az emberi méltósághoz való jog sérelme nem volt megállapítható.

Tekintettel arra, hogy az ügyben alapjogot sértő intézkedés nem volt megállapítható, a Testület az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2011. március 30.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag